

EURÓPSKY DOHOVOR o odovzdávaní trestného konania

Členské štaty Rady Európy, signatári tohto dohovoru,

majúc na zreteli, že cielom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi;

prajúc si doplniť prácu, ktorá bola až dosiaľ vykonaná v oblasti trestného práva s cielom dosiahnuť spravodlivejšie a účinnejšie tresty;

považujúc za týmto účelom za užitočné zabezpečiť v duchu vzájomnej dôvery vedenie trestných stíhaní na medzinárodnej úrovni najmä odstránením nedostatkov vyplývajúcich zo stretov právomocí;

dohodli sa na nasledujúcim:

ČASŤ I Definície

Čl.1

Na účely tohto dohovoru:

- (a) "trestný čin" zahŕňa činy trestné podľa trestného práva a činy vymenované v právnych predpisoch uvedených v prílohe III tohto dohovoru, za podmienky, že tam, kde sa týmito činnimi zaoberá správny orgán, musí príslušná osoba mať možnosť, aby jej prípad prejednal súd;
- (b) "trestom" sa rozumie akékoľvek potrestanie alebo iné opatrenie uložené za trestný čin alebo za porušenie právnych predpisov uvedených v prílohe III.

ČASŤ II Právomoc

Čl.2

1. Na účely vykonávania tohto dohovoru bude ktorýkoľvek zmluvný štát mať právomoc viest' trestné stíhanie podľa svojho trestného práva pre ktorýkoľvek trestný čin, na ktorý sa použije právo iného zmluvného štátu.

2. Právomoc priznanú zmluvnému štátu iba na základe odseku 1 tohto článku možno využiť len na základe žiadosti iného zmluvného štátu o začatie stíhania.

Čl.3

Ktorýkoľvek zmluvný štát, ktorý má právomoc viest' trestné stíhanie pre určitý trestný čin, môže sa v rámci vykonávania tohto dohovoru zdržať alebo upustiť od trestného stíhania proti podozrivej osobe, ktorá je alebo bude stíhaná pre ten istý trestný čin iným zmluvným štátom. S ohľadom na článok 21 ods. 2 bude mať rozhodnutie zdržať sa alebo upustiť od trestného stíhania dočasný charakter až do konečného rozhodnutia v inom zmluvnom štáte.

Čl.4

Dožiadany štát nebude pokračovať v konaní založenom výlučne na článku 2, pokiaľ zistí, že právo potrestať podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu zaniklo pre iný dôvod než premlčanie, najmä však pri prípadoch uvedených v článkoch 10 (c), 11 (f) a (g), 22, 23 a 26.

Čl.5

Ustanovenia časti III tohto dohovoru neobmedzujú právomoc viest' trestné stíhanie, danú dožiadanejmu štátu jeho právnym poriadkom.

ČASŤ III ODOVZDÁVANIE KONANIA

**Oddiel 1:
Žiadosť o odovzdanie konania**

Čl.6

1. Pokiaľ je niektorá osoba podozrivá, že spáchala podľa právneho poriadku niektorého zmluvného štátu trestný čin, môže tento štát žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie vo veci za podmienok uvedených v tomto dohovore.

2. Pokiaľ môže zmluvný štát podľa ustanovení tohto dohovoru žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie, príslušné orgány prvého štátu vezmú túto možnosť do úvahy.

Čl.7

1. Konanie nemožno v dožiadanej štáte začať, pokiaľ čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, by nebol trestný činom, keby bol spáchaný na jeho území a pokiaľ by páchateľ za týchto okolností nemohol byť stíhaný podľa právneho poriadku dožiadanejho štátu.

2. Pokiaľ trestný čin spáchal verejný činiteľ alebo bol spáchaný proti verejnemu činiteľovi alebo verejnej inštitúcii alebo čomukolvek, čo má v dožadujúcom štáte verejný charakter, bude sa v dožiadanej štáte považovať za čin spáchaný verejným činiteľom alebo proti verejnemu činiteľovi alebo proti verejnej inštitúcii alebo čomukolvek, čo tomu v dožiadanej štáte zodpovedá a proti čomu bol čin skutočne spáchaný.

Čl.8

1. Zmluvný štát môže žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie v jednom alebo viacerých nasledujúcich prípadoch:

- (a) pokiaľ podozrivá osoba má trvalý pobyt v dožiadanej štáte;
- (b) pokiaľ je podozrivá osoba občanom dožiadaneho štátu alebo z neho pochádza;
- (c) pokiaľ podozrivá osoba má vykonávať alebo vykonáva trest odňatia slobody v dožiadanej štáte;
- (d) pokiaľ sa proti podozriavej osobe vedie v dožiadanej štáte konanie pre ten istý alebo iný trestný čin;
- (e) pokiaľ sa domnieva, že odovzdanie konania je žiaduce v záujme nájdienia pravdy a najmä pokiaľ sa najdôležitejšie dôkazy nachádzajú v dožiadanej štáte;
- (f) pokiaľ sa domnieva, že výkon trestu v dožiadanej štáte, keby bol uložený, by zrejme prispel k prehĺbeniu možnosti resocializácie odsúdenej osoby;
- (g) pokiaľ sa domnieva, že nemožno zabezpečiť prítomnosť podozriavej osoby na konaní v dožadujúcom štáte a že jej osobnú účasť na konaní v dožiadanej štáte možno zabezpečiť;
- (h) pokiaľ sa domnieva, že by nemohol zabezpečiť výkon trestu, keby bol uložený, a to ani prostredníctvom vydania, a že dožiadany štát ho vykonať môže.

2. V prípadoch, ked' bola podozrivá osoba právoplatne odsúdená v zmluvnom štáte, tento štát môže požiadať o odovzdanie konania v jednej alebo viacerých veciach uvedených v odseku 1 tohto článku, iba ked' sám nemôže vykonať rozsudok, a to ani prostredníctvom vydania, a ked' druhý zmluvný štát zásadne nevykonáva cudzie rozsudky alebo odmieta daný rozsudok vykonať.

Čl.9

1. Príslušné orgány dožiadanejho štátu posúdia žiadost' o začatie konania urobenú podľa ustanovení predchádzajúcich článkov. O tom, aké opatrenia prijmú, rozhodnú podľa svojho právneho poriadku.

2. Pokiaľ právny poriadok dožiadaneho štátu ustanovuje pre potrestanie trestného činu správny orgán, tento štát o tom bez odkladu informuje dožadujúci štát, pokiaľ dožiadanej štát neurobil vyhlásenie podľa odseku 3 tohto článku.

3. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe alebo kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy ustanoviť podmienky, za ktorých jeho právny poriadok umožňuje potrestanie určitých trestných činov správnymi orgánmi. Toto vyhlásenie nahradí informáciu uvedenu v odseku 2 tohto článku.

Čl.10

Dožiadany štát nebude na základe žiadosti konáť, pokiaľ:

- (a) táto žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1;
- (b) začatie konania by bolo v rozpore s ustanoveniami článku 35;
- (c) ku dňu žiadosti by už uplynula lehota pre trestné stíhanie v dožadujúcim štáte podľa jeho právneho poriadku.

Čl.11

Dožiadany štát nemôže okrem prípadov uvedených v článku 10 odmietnuť úplne alebo čiastočne prijatie žiadosti s výnimkou jedného alebo viacerých nasledujúcich prípadov:

- (a) ak dôjde k záveru, že dôvody, o ktoré sa opiera žiadosť, nie sú podľa článku 8 dostatočné;
- (b) ak podozrivá osoba nemá trvalý pobyt v dožiadaneom štáte;
- (c) ak podozrivá osoba nie je občanom dožiadaneho štátu a nemala trvalý pobyt na jeho území v čase spáchania trestného činu;
- (d) pokiaľ sa domnieva, že trestný čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, je trestným činom politickej povahy alebo výhradne trestným činom vojenským alebo fiskálnym;
- (e) pokiaľ má oprávnený dôvod sa domnievať, že žiadosť o začatie konania motivujú dôvody súvisiace s rasou, náboženstvom, národnosťou alebo politickými názormi;
- (f) pokiaľ je na trestný čin použiteľný jeho právny poriadok, ale v čase prijatia žiadosti by bolo konanie podľa tohto právneho poriadku pre premiščanie neprípustné; ustanovenie článku 26 ods. 2 sa v takom prípade nepoužije;
- (g) pokiaľ je jeho právomoc založená výlučne na článku 2 a pokiaľ by v čase prijatia žiadosti bolo konanie neprípustné pre premiščanie podľa tohto právneho poriadku; vezme sa do úvahy predĺženie lehoty o šesť mesiacov za podmienok článku 23;
- (h) pokiaľ bol trestný čin spáchaný mimo územia dožadujúceho štátu;
- (i) pokiaľ by konanie bolo v rozpore s medzinárodnými záväzkami dožiadaneho štátu;
- (j) pokiaľ by konanie bolo v rozpore so základnými princípmi právneho poriadku dožiadaneho štátu;
- (k) pokiaľ dožadujúci štát poruší procedurálne postupy ustanovené v tomto dohovore.

Čl.12

1. Dožiadany štát odvolá svoje prijatie žiadosti, keď po tom, čo ju prijal, vyjde najavo, že existuje dôvod uvedený v článku 10 tohto dohovoru pre to, aby nerobil žiadne opatrenia.

2. Dožiadany štát môže odvolať svoje prijatie žiadosti,

- (a) ak vyjde najavo, že osobnú účasť podozriovej osoby na konaní v tomto štáte nemožno zabezpečiť, alebo keby sa nemohol v tomto štáte vykonať žiadny trest, ktorý by mohol byť uložený;
- (b) ak vyjde najavo jeden z dôvodov pre odmietnutie uvedený v článku 11 pred tým, než je podaná obžaloba, alebo

(c) v ďalších prípadoch, keď s tým dožadujúci štát súhlasi.

Oddiel 2:
Odovodzovanie konania

Čl.13

1. Všetky žiadosti uvedené v tomto dohovore sa urobia písomne. Spolu so všetkými písomnosťami potrebnými na vykonávanie tohto dohovoru ich bude zasielať buď ministerstvo spravodlivosti dožadujúceho štátu ministerstvu spravodlivosti dožiadaneho štátu, alebo na základe osobitného dojednania priamo orgány dožadujúceho štátu orgánom dožiadaneho štátu; vraciať sa budú rovnakým spôsobom.

2. V naliehavých prípadoch sa môžu žiadosti a ďalšie písomnosti zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie trestnej polície (INTERPOL).

3. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy označiť svoj úmysel prijať pre seba iné pravidlá postupov pri odovodzovaní než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku.

Čl.14

Pokiaľ sa zmluvný štát domnieva, že informácia poskytnutá iným zmluvným štátom nie je pre použitie tohto dohovoru dostatočná, požiada o potrebné dodatočné informácie. Môže určiť lehotu na dodanie takých informácií.

Čl.15

1. K žiadosti o začatie konania bude priložený originál alebo overená kópia trestného spisu a všetky ostatné potrebné doklady. Pokiaľ je však podezrivá osoba držaná vo väzbe podľa ustanovení časti V a dožadujúci štát nie je schopný odovzdať tieto doklady zároveň so žiadosťou o začatie konania, doklady môžu byť zaslané.

2. Dožadujúci štát bude tiež písomne informovať dožiadany štát o všetkých procesných úkonoch a opatreniach v dožadujúcom štáte, ktoré prijali po odoslaní žiadosti a majú vzťah ku konaniu. K tomuto oznameniu budú pripojené všetky potrebné doklady.

Čl.16

1. Dožiadany štát oznámi bez odkladu dožadujúcemu štátu svoje rozhodnutie o jeho žiadosti o začatie konania.

2. Dožiadany štát bude tiež informovať dožadujúci štát o upustení od konania alebo o rozhodnutí prijatom ako výsledok konania. Dožadujúcemu štátu sa odovzdá overená kópia každého písomného rozhodnutia.

Čl.17

Pokiaľ je právomoc dožiadaneho štátu založená výlučne na článku 2, tento štát informuje podezrivú osobu o žiadosti o začatie konania za účelom, aby sa jej umožnilo vyjadriť svoje stanovisko k veci pred tým, než tento štát prijme rozhodnutie o žiadosti.

Čl.18

1. S výnimkou uvedenou v odseku 2 tohto článku nebudú sa vyžadovať preklady dokumentov vzťahujúcich sa na vykonávanie tohto dohovoru.

2. Ktorýkoľvek zmluvný štát si môže pri podpise alebo pri ukladaní svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhradiť právo požadovať, aby s výnimkou kópií písomných rozhodnutí uvedených v článku 16 ods. 2 boli uvedené doklady

opatrené prekladom. Ostatné zmluvné štátu budú zasielať bud' preklady do národného jazyka prijímajúceho štátu, alebo do jedného z oficiálnych jazykov Rady Európy, ktorý prijímajúci štát určí.
Určenie tohto jazyka však nie je povinné. Ostatné zmluvné štátu sa môžu dovolávať vzájomnosti.

3. Tento článok nebude mať vplyv na ustanovenia týkajúce sa prekladov žiadostí a príloh obsiahnuté v dohodách a dojednaniach, ktoré sú platné alebo ktoré možno dojednať medzi oboma alebo viacerými zmluvnými štátmi.

Čl.19

Doklady odovzdávané pri vykonávaní tohto dohovoru netreba overovať.

Čl.20

Zmluvné strany nebudú medzi sebou vyžadovať náhradu nákladov vzniknutých pri vykonávaní tohto dohovoru.

Oddiel 3:
Dôsledky žiadosti o začatie konania
v dožadujúcom štáte

Čl.21

1. Keď dožadujúci štát požiada o začatie konania, nemôže d'alej stíhať podozrivú osobu pre trestný čin, pre ktorý sa žiadalo o začatie konania alebo výkon rozsudku, ktorý bol nad ňou prv pre ten istý trestný čin v tomto štáte vynesený. Dokiaľ sa nedorúčí rozhodnutie dožiadanejho štátu o žiadosti na začatie konania, dožadujúci štát si zachová právo podniknúť všetky kroky ohľadne stíhania okrem podania obžaloby alebo podľa okolností prípadu povolenia, aby príslušný správy orgán rozhodol vo veci.

2. Právo trestne stíhať a vykonať rozsudok sa vráti dožadujúcemu štátu, pokiaľ:

- (a) dožiadany štát oznámi, že podľa článku 10 rozhodol nerobit' ohľadne žiadosti žiadne opatrenia;
- (b) dožiadany štát oznámi, že podľa článku 11 rozhodol odmietnuť prijatie žiadosti;
- (c) dožiadany štát oznámi, že podľa článku 12 odvolal prijatie žiadosti;
- (d) dožiadany štát oznámi, že sa rozhodol nezačínať konanie alebo v ňom nepokračovať;
- (e) odvolá svoju žiadosť pred tým, než dožiadany štát oznámi svoje rozhodnutie urobiť opatrenia ohľadne žiadosti.

Čl.22

Žiadosť o začatie konania urobená podľa ustanovení tejto hlavy predĺži v dožadujúcom štáte lehoty na začatie konania o šesť mesiacov.

Oddiel 4:
Dôsledky žiadosti o začatie konania
v dožiadanej štáte

Čl.23

Pokiaľ je právomoc dožiadanejho štátu založená výlučne na článku 2, lehoty na začatie konania sa predĺžia o šesť mesiacov.

Čl.24

1. Pokiaľ konanie v oboch štátoch závisí od súkromnej žaloby, žaloba podaná v dožadujúcom štáte bude mať rovnakú platnosť ako žaloba podaná v dožiadanej štáte.

2. Pokiaľ sa súkromná žaloba vyžaduje iba v dožiadanej štáte,

tento štát môže začať konanie aj bez nej, pokial' osoba, ktorá je oprávnená podať žalobu, nevznesie námietky do jedného mesiaca odo dňa, keď prijala oznamenie od príslušného orgánu, že má právo vzniesť námietky.

Čl.25

V dožiadanej štáte budú uložené tresty, ktoré možno uložiť za trestné činy, také, ako ustanovuje jeho právny poriadok, pokial' tento právny poriadok neustanovuje inak. Tam, kde je právomoc dožiadanej štátu založená výlučne na článku 2, tresty uložené v tomto štáte nesmú byť prísnejšie než tie, ktoré ustanovuje právny poriadok dožadujúceho štátu.

Čl.26

1. Akýkoľvek procesný úkon urobený v dožadujúcom štáte podľa jeho právneho poriadku bude mať rovnakú platnosť v dožiadanej štáte, akoby ho urobili orgány tohto štátu, za podmienky, že jeho prijatie nedá tomuto úkonu väčšiu dôkaznú váhu, než má v dožadujúcom štáte.

2. Akýkoľvek úkon, ktorý preruší premlčanie a ktorý bol platne urobený v dožadujúcom štáte, bude mať rovnaké účinky v dožiadanej štáte a naopak.

**Oddiel 5:
Predbežné opatrenia v dožiadanej štáte**

Čl.27

1. Keď dožadujúci štát oznámi svoj úmysel odovzdať žiadosť o začatie konania a pokial' by právomoc dožiadanej štátu bola výlučne na článku 2, môže dožiadany štát, na žiadosť dožadujúceho štátu, na základe tohto dohovoru vziať podozrivú osobu do predbežnej väzby, pokial':

- (a) právny poriadok dožiadanej štátu umožňuje väzbu pre tento trestný čin a
- (b) sú dôvodné obavy, že podozrivá osoba sa bude skrývať alebo spôsobí zatajenie dôkazu.

2. V žiadosť o vzatie do predbežnej väzby bude uvedené, že bol vydaný zatykač alebo iný príkaz rovnakého účinku vydaný v súlade s konaním ustanoveným v právnom poriadku dožadujúceho štátu; ďalej bude tiež uvedené, pre aký trestný čin sa bude začatie konania žiadať, kedy a kde bol tento trestný čin spáchaný, a bude obsahovať podľa možnosti čo najpresnejši opis podozívnej osoby. Bude tiež obsahovať stručný opis okolnosti prípadu.

3. Žiadosť o vzatie do predbežnej väzby zašľú orgány dožadujúceho štátu uvedené v článku 13 priamo príslušným orgánom dožiadanej štátu poštou, telegramom alebo akýmkol'vek iným spôsobom, ktorý možno písomne dokázať alebo ktorý prijme dožiadany štát. Dožadujúci štát bude bezodkladne informovaný o výsledku svojej žiadosti.

Čl.28

Po prijatí žiadosti o začatie konania doloženej dokladmi, ktoré sú uvedené v článku 15 ods. 1, bude dožiadany štát mať právomoc nariadiť všetky predbežné opatrenia, včítane vzatia podozívnej osoby do väzby a zaistenia majetku, ktoré by mohol nariadiť podľa vlastného právneho poriadku, keby bol trestný čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, spáchaný na jeho území.

Čl.29

1. Predbežné opatrenia uvedené v článkoch 27 a 28 sa budú spravovať ustanoveniami tohto dohovoru a právnym poriadkom dožiadanej štátu. Právny poriadok tohto štátu alebo dohovor tiež upravuje podmienky, za ktorých budú opatrenia zrušené.

2. Tieto opatrenia budú zrušené v prípadoch uvedených v článku 21 ods. 2.

3. Osoba vzatá do väzby bude v každom prípade prepustená, pokiaľ bola zatknutá na základe článku 27 a dožiadaný štát nedostane žiadosť o začatie konania do 18 dní od zatknutia.

4. Osoba vzatá do väzby bude v každom prípade prepustená, pokiaľ bola zatknutá na základe článku 27 a doklady, ktoré mali byť priložené k žiadosti o začatie konania, dožiadaný štát nedostane do 15 dní od prijatia žiadosti o začatie konania.

5. Doba väzby uvalená výlučne na základe článku 27 nesmie v žiadnom prípade presiahnuť 40 dní.

ČASŤ IV Súbežné trestné konania

Čl.30

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát, ktorý pred začatím alebo v priebehu konania pre trestný čin, ktorý nepovažuje za politický alebo výlučne vojenský, zistí, že prebieha konanie v inom zmluvnom štáte proti tej istej osobe pre ten istý trestný čin, posúdi, či môže buď zastaviť alebo prerušíť svoje konanie, alebo ho odovzdať do iného štátu.

2. Pokiaľ nepovažuje vzhľadom na okolnosti za vhodné zastavať alebo prerušovať konanie, oznámi to druhému štátu zavčasu, v každom prípade pred vynesením rozsudku vo veci.

Čl.31

1. V prípadoch uvedených v článku 30 ods. 2 sa príslušné štaty podujmú pri každom prípade po posúdení okolností uvedených v článku 8 rozhodnút, ktorý z nich bude pokračovať ako jediný v konaní. V priebehu tohto konzultatívneho procesu príslušné štaty odložia vynesenie rozsudku vo veci, ale bez toho, aby boli povinné predĺžiť toto odloženie o viac ako 30 dní od odoslania oznámenia uvedeného v článku 30 ods. 2.

2. Ustanovenie odseku 1 nebude záväzné pre štát,

- (a) ktorý odosiel oznámenie uvedené v článku 30 ods. 2, pokiaľ sa hlavné pojednávanie začalo za prítomnosti obžalovaného pred odoslaním oznámenia;
- (b) ktorému toto oznámenie bolo zasланé, pokiaľ sa hlavné pojednávanie začalo za prítomnosti obžalovaného pred prijatím oznámenia.

Čl.32

V záujme zistenia pravdy a za účelom výkonu zodpovedajúceho trestu budú príslušné štaty skúmať, či je účelné, aby iba jeden z nich viedol konanie. Pokiaľ dôjdu ku kladnému záveru, budú sa usilovať, aby určili, ktorý z nich to bude, a to v prípadoch, keď:

- (a) mala jedna osoba alebo niekoľko osôb spoločne spáchat' niekoľko skutkovo rôznych trestných činov, ktoré sú trestné podľa právnych poriadkov všetkých týchto štátov;
- (b) niekoľko osôb spoločne malo spáchat' jeden trestný čin trestný podľa právneho poriadku všetkých týchto štátov.

Čl.33

Všetky rozhodnutia prijaté na základe článku 31 ods. 1 a článku 32 budú mať medzi príslušnými štátmi dôsledky odovzdania konania podľa tohto dohovoru. Štát, ktorý zastaví konanie, bude považovaný za štát, ktorý konanie odovzdal inému štátu.

Čl.34

Postup pri odovzdávaní konania uvedený v oddiele 2 časti III sa použije, pokiaľ sú tieto ustanovenia zlučiteľné s tými, ktoré sú obsiahnuté v tomto oddiele.

ČASŤ V

Záverečné ustanovenia

Čl.35

1. Osobu, nad ktorou bol vynesený právoplatný a vykonateľný trestný rozsudok, nemožno pre ten istý čin ani stíhať ani odsúdiť ani na nej nemožno vykonať trest v inom zmluvnom štáte, pokiaľ:

- (a) bola zbavená viny;
- (b) uložený trest:
 - (i) bol úplne vykonaný alebo sa vykonáva, alebo
 - (ii) úplne alebo z jeho nevykonanej časti podliehal milosti alebo amnestii, alebo
 - (iii) nemôže už byť vykonaný vzhľadom na premiľanie;
- (c) súd uznal obžalovaného za vinného a upustil od potrestania.

2. Napriek tomu však zmluvný štát, pokiaľ sám nežiadal o začatie konania, nebude povinný uznať dôsledky právoplatne rozhodnej veci, pokiaľ čin, pre ktorý bol vynesený rozsudok, bol namierený proti verejnemu činiteľovi alebo verejnej inštitúcii alebo čomukolvek, čo má verejný charakter v tomto štáte, alebo pokiaľ páchateľ bol sám verejným činiteľom v tomto štáte.

3. Navýše zmluvný štát, na ktorého území sa čin spáchal alebo sa považuje za spáchaný na jeho území podľa právneho poriadku tohto štátu, nebude povinný uznať dôsledky právoplatne rozhodnej veci, ak sám nežiadol o začatie konania.

Čl.36

Pokiaľ sa nové konanie začne proti osobe, ktorá bola odsúdená v inom zmluvnom štáte za ten istý čin, započíta sa doba, po ktorú došlo k obmedzeniu jej slobody, do trestu, ktorý možno uložiť.

Čl.37

Táto časť nebráni použitiu širších vlastných právnych predpisov o dôsledkoch právoplatne rozhodnej veci vo vzťahu k cudzím rozsudkom v trestných veciach.

ČASŤ VI

Záverečné ustanovenia

Čl.38

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis všetkým členským štátom Rady Európy. Podlieha ratifikácii alebo prijatiu. Ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.

2. Dohovor nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu, keď bude uložená tretia ratifikačná listina alebo listina o prijatí.

3. Vo vzťahu k štátu, ktorý dohovor ratifikoval alebo ho prijal potom, nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Čl.39

1. Výbor ministrov Rady Európy môže po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát, aby k nemu pristúpil za podmienky, že rezolúciu obsahujúcu takéto prizvanie jednomyselne prijmú všetci členovia Rady, ktorí dohovor ratifikovali.

2. Tento prístup sa vykoná uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy a nadobudne účinnosť tri mesiace od dátumu uloženia.

Čl.40

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe určiť územie, na ktorom alebo na ktorých sa bude tento dohovor používať.

2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe alebo kedykoľvek potom vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť tento dohovor na ktorýkoľvek ďalšie územie určené v tomto vyhlásení, za ktorého zahraničné vzťahy zodpovedá alebo v mene ktorého je oprávnený prijímať záväzky.

3. Ktorýkoľvek vyhlásenie urobené na základe predchádzajúceho odseku možno ohľadne akéhokoľvek územia uvedeného v takom vyhlásení odvolať podľa postupov ustanovených v článku 45 tohto dohovoru.

Čl.41

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe vyhlásiť, že využíva právo urobiť jednu alebo viac výhrad uvedených v Prílohe I alebo urobiť vyhlásenie uvedené v Prílohe II tohto dohovoru.

2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže úplne alebo sčasti odvolať výhradu alebo vyhlásenie, ktoré urobil podľa predchádzajúceho odseku, vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktoré nadobudne účinnosť dňom doručenia.

3. Zmluvný štát, ktorý urobil výhradu ku ktorémukoľvek ustanoveniu tohto dohovoru, sa nemôže dovolávať použitia tohto ustanovenia vo vzťahu k inému zmluvnému štátu; pokiaľ je však jeho výhrada čiastočná alebo podmienená, môže sa dovolávať použitia príslušného ustanovenia v rozsahu, v akom ho prijal.

Čl.42

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže kedykoľvek vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť, ktoré právne predpisy sa majú vylúčiť z Prílohy III tohto dohovoru.

2. Akákoľvek zmena národných predpisov uvedených v Prílohe III sa oznamí generálnemu tajomníkovi Rady Európy, pokiaľ sa touto zmenou stáva Príloha III nepresná.

3. Akákoľvek zmena urobená v Prílohe III podľa predchádzajúcich odsekov nadobudne účinnosť v každom zmluvnom štáte jeden mesiac od jej oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Čl.43

1. Tento dohovor sa nedotýka práv a záväzkov, ktoré vyplývajú zo zmlúv o vydávaní a z medzinárodných mnohostranných dohovorov upravujúcich špecifické záležitosti ani ustanovení upravujúcich záležitosti, ktorými sa zaobrá tento dohovor a ktoré sú obsiahnuté v iných jestvujúcich dohodách medzi zmluvnými štátmi.

2. Zmluvné štáty nemôžu dojednať medzi sebou dvojstranné alebo mnohostranné dohody o záležitostach upravených týmto dohovorom, okrem dohôd, ktoré dopĺňajú jeho ustanovenia alebo majú napomáhať vykonávanie zásad v ňom obsiahnutých.

3. Pokiaľ však už dva alebo viaceré zmluvné štáty upravili svoje vzťahy v týchto veciach na základe jednotného zákonodarstva

alebo ustanovili svoj vlastný osobitný systém alebo tak urobia v budúcnosti, budú oprávnené upravovať svoje vzťahy podľa nich, bez ohľadu na podmienky tohto dohovoru.

4. Zmluvné štaty, ktoré prestanú v týchto veciach používať podmienky tohto dohovoru vo vzájomných vzťahoch v tejto veci na základe ustanovenia predchádzajúceho odseku, upovedomia o tom generálneho tajomníka Rady Európy.

Čl.44

Európsky výbor pre problémy kriminality Rady Európy bude informovaný o vykonávaní tohto dohovoru a urobí všetko potrebné na uľahčenie zmierneho urovnania všetkých tŕažkostí, ktoré môžu vzniknúť pri jeho vykonávaní.

Čl.45

1. Tento dohovor zostane v platnosti na neobmedzenú dobu.
2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže v rozsahu, v akom sa ho to týka, tento dohovor vypovedať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
3. Táto výpoved' nadobudne účinnosť šest mesiacov od dátumu prijatia takého oznamenia generálnym tajomníkom.

Čl.46

Generálny tajomník Rady Európy bude informovať členské štaty Rady a štaty, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru, o:

- (a) podpisoch;
- (b) uložení ratifikačných listín a listín o prijatí alebo prístupe;
- (c) dátumoch nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 38;
- (d) vyhláseniaciach prijatých na základe ustanovenia článku 9 ods. 3;
- (e) vyhláseniaciach prijatých na základe ustanovenia článku 13 ods. 3;
- (f) vyhláseniaciach prijatých na základe ustanovenia článku 18 ods. 2;
- (g) vyhláseniaciach prijatých na základe ustanovenia článku 40 ods. 2 a 3;
- (h) výhradách a vyhláseniaciach urobených na základe ustanovenia článku 41 ods. 1;
- (i) odvolaní výhrad alebo vyhlásení urobených na základe ustanovenia článku 41 ods. 2;
- (j) vyhláseniaciach prijatých na základe článku 42 ods. 1 a následných vyhláseniaciach prijatých na základe ods. 2 tohto článku;
- (k) vyhláseniaciach prijatých na základe ustanovenia článku 43 ods. 4;
- (l) oznameniaciach prijatých na základe ustanovení článku 45 a o dátumoch, keď výpoved' nadobudne účinnosť.

Čl.47

Tento dohovor a oznamenia a vyhlásenia urobené na jeho základe sa budú vzťahovať iba na trestné činy spáchané po tom, keď dohovor nadobudne platnosť pre príslušný štát.

Na dôkaz toho podpísaní, súča na to riadne splnomocnení, podpisali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 15. mája 1972 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník odovzdá overené kopie všetkým vládam, ktoré dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili.